

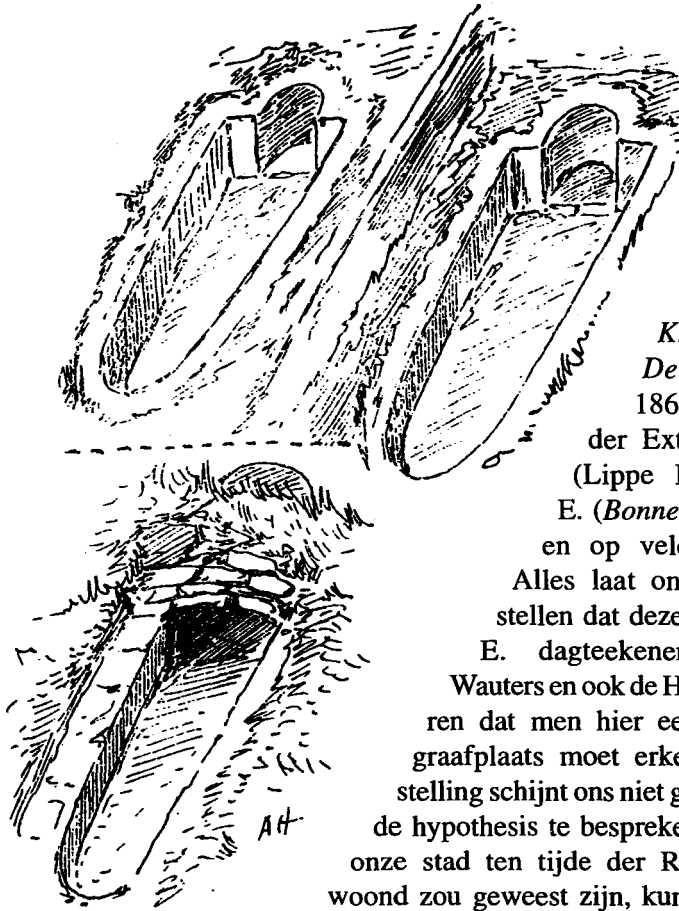
INVENTAIRE ARCHÉOLOGIQUE - FICHE N° 112

Op 8 april 1899 stelde Adolf De Ceuleneer in de rubriek "Religieuze constructies - Ruïnes van de Sint-Baafsabdij - XIIe eeuw" in het Vlaams een fiche op over

Graven in Sint-Baafs' abdij

In de krocht van O.L.V., gebouwd op de plaats waar om het jaar 631 de H. Amandus eene kapel oprichtte, door den abt Everdeus en ingewijd door den bisschop van Doornijk, Anselmus, in 1148, ontdekte men in 1834 een getegelde vloer van de 13e E., en in 1845, bij het wegnemen van dezen vloer, ontmoette men op eene diepte van 0,30 m., 21 graven bestaande uit klinkers bedekt met een roodachtig cement. Het hoofd der graven is gericht naar het Westen en ieder graf heeft eene lengte van 1.88 à 2.05 m. en eene diepte van 0.25 à 0.32 m. Twee dezer graven zijn gemetseld met blokstenen. Op den ondergrond bemerkt men twee gekruisde groefjes met, aan het snijpunt, eene kleine opening dienende om het slijmerig vocht weg te laten loopen.

De graven zijn het engste aan het voetpunt; aan het hoofd heeft men aan het binnenste van het graf eene ronde vorm gegeven om het hoofd van het lijk te omvatten. Twee dezer graven werden ontdekt onder de zuilen der krocht, en dagteekenen bijgevolg van vóór het jaar 1148. De vorm dezer graven ontmoet men van de XI-XIVe E. (DE CAUMONT, 315; REUSENS, I, 443); men vindt



niet als romeinsche aanzien daar men hunne bijzondere vorm niet vóór de XIe E. ontmoet.

de zelfde vorm in de graven der kerk van Ave (prov. Namen), in het graf van den H. Bernward († 1022) der Sint Michielskrocht van Hildesheim (LOTZ, *Kunst Topographie Deutschlands*, Cassel, 1862, I, 302), in de grot der Externsteine bij Horn (Lippe Detmold) der XIe E. (*Bonner Jahrb.* 1893, 125) en op vele andere plaatsen. Alles laat ons toe te veronderstellen dat deze graven uit de XIIe E. dagteekenen. De Heer A. Wauters en ook de H. de Vlaminck beweren dat men hier eene romeinsche begraafplaats moet erkennen; deze onderstelling schijnt ons niet gegrond. Zonder hier de hypothesis te bespreken die aanneemt dat onze stad ten tijde der Romeinen reeds bewoond zou geweest zijn, kunnen wij die graven

Messenger des sc., 1834, 267; 1845, 148-156; 289-291. - E. DE BUSSCHER, *Les ruines de l'abbaye de S. Bavon*, 2e éd. (Gand, 1853). - A. VAN LOKEREN, *H. de l'abb. de S. Bavon* (Gand, 1855), 67, 71. - WAGENER et FRÉDÉRICQ, *Gand in: Belg. illustr.* I, 452. - J. VAN DEURME, *Schets eener gesch. der abdijen van S. Baafs en S. Pieters* (Gent, 1883), 23. - A. DE VLAMINCK, *Les origines de la ville de Gand* (Bruxelles, 1891-92). Cf. *Bull. Ac. Belg.* 3e s., XIX, 126-143. - A. WAUTERS, *L'architecture romane dans ses diverses transformations* (Bruxelles, 1889), p. 28.